

своитѣ обитатели и, освенъ това, избѣгватъ се сътресенията, предизвиквани отъ кабела.

При изпълнението на плана се взема подъ внимание едно много важно обстоятелство: *силното налѣгане на водата въ голѣмитѣ морски дълбочини.* До

Една дълбокоморска скарида съ гигантски пипала и крака. Живѣе на дълбочина 850 м. Нейнитѣ дълги крака и пипала изпълняватъ службата на очи.

2000 метра кълбото може да изтрае налѣгането съ стени, дебели два сантиметра. За по-голѣми дълбочини, поради голѣмото налѣгане на водата, дебелината на стенитѣ трѣбва да се увеличи до три и половина сантиметра. Кълбото ще бжде отъ лѣта стомана. Това ще увеличи неговото тегло. За да може кълбото да пази равновесие — да не се върти и обръща — то трѣбва да бжде снабдено съ плувецъ. Проф. Пикарь предвижда плувецъ съ цилиндрична форма, поставенъ надъ кълбото. Цилин-

дърътъ ще бжде раздѣленъ на прегради, които ще бждатъ напълнени съ земно масло и парафинъ. Подъ кълбото ще има хуния, пълна съ баластъ — желѣзни стѣрготини. Отворътъ на хунията ще се затваря и отваря чрезъ електромагнитъ. Когато кълбото ще трѣбва да се изкачва къмъ повърхността, отворътъ ще се отваря, и оттамъ ще се изсипватъ желѣзни стѣрготини — по 50 килограма въ минута. Когато кълбото ще трѣбва да слиза, ще бжде отваряна канелка, която ще пълни празната хуния съ вода.

Кълбото на проф. Пикарь ще бжде голѣмо около